

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/129/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617205374
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4617205374.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: H. V. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K., časť G., B. XXXX/XX, zastúpený: Advokátska kancelária Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., so sídlom Námestie SNP 3, 917 XX Trnava, IČO: 36 857 548 proti žalovanej: G. B.ová, nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX I., E. S. XXXX/X, zastúpená: JUDr. Július Goga, advokát so sídlom XXX XX K., Štefánikova 47, IČO: 34 041 419, o určenie neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM a určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu I. zo dňa 27. februára 2XX9 č. k. 6C/39/2XX7-246

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a IV. potvrďuje.

Žalovanej voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie I. zamietol žalobu o určenie, že dohoda o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 10.03.2015 uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je neplatná, II. pripustil čiastočné späťvzatie žaloby a konanie čo do rozšírenia žaloby listom právneho zástupcu žalobcu zo dňa 16.10.2017 a zo dňa 06.02.2018 zastavil, III. žalobcovi vrátil časť zaplateného súdneho poplatku za rozšírenie žaloby vo výške 3.849,12 eura, ktorý bude vrátený prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a. s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, IV. priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnej výške. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že dňa 15.08.2017 podal žalobca žalobu domáhajúc sa určenia, že dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM) zo dňa 10.03.2015, uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je neplatná. Žalobu podal z dôvodu, že manželstvo so žalovanou bolo právoplatne rozvedené dňa 14.07.2011, dňa 10.07.2014 žalovaná podala na súd návrh na vyporiadanie BSM vedený pod sp.zn. 8C/99/2014, aj on podal dňa 11.07.2014 návrh na vyporiadanie BSM vedený pod sp.zn. 5C/144/2014. Dňa 10.03.2015 strany sporu uzavreli dohodu o vyporiadaní BSM. Konanie vedené pod sp.zn. 8C/99/2014 bolo na základe návrhu žalovanej zastavené právoplatne 04.05.2015. Späťvzatie návrhu žalovaná odôvodnila uzavretím dohody so žalobcom. Taktiež on vzal svoj návrh v celom rozsahu späť. Podľa jeho názoru je dohoda neplatná poukazujúc na ustanovenie § 149 ods. 4 OZ, keď predmetná 3 ročná lehota uvedená v tomto ustanovení má hmotnoprávnu povahu a zároveň ide o prekluzívnu lehotu sui generis. Do jej uplynutia sa musí buď uzavrieť dohoda o vyporiadaní BSM alebo podať žaloba na súde. V zmysle judikatúry, ak bol do 3 rokov od zániku BSM podaný návrh na jeho vyporiadanie rozhodnutím súdu, ale konanie pred súdom

bolo ukončené inak než rozhodnutím vo veci samej (napríklad zastavením konania pre späťvzatie návrhu) dôsledky uvedené v ustanovení § 149 ods. 4 OZ nastanú rovnako, ako keby návrh nebol vôbec podaný. Súdna prax zastáva tiež názor, že za trvania konania o vyporiadaní BSM začatého včas v 3 ročnej prekluzívnej lehote nemožno po uplynutí tejto lehoty platne uzavrieť dohodu o vyporiadaní BSM. Poukázal pritom na rozhodnutie NS ČR zo dňa 24.02.2000 sp.zn. 22Cdo 2574/1998 a obdobne sp.zn. Cpjn 38/98 (Rc 44/2000). Ďalej uviedol, že BSM strán sporu zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvođe dňa 14.07.2011. Trojročná prekluzívna lehota v zmysle ustanovenia § 149 ods. 4 OZ uplynula dňa 14.07.2014. Napádaná dohoda však bola stranami sporu uzavretá až dňa 10.03.2015, t.j. takmer 8 mesiacov po uplynutí 3 ročnej prekluzívnej lehoty. Predmetná dohoda je neplatná a k vyporiadaniu BSM došlo na základe nevyvrátiteľnej domnienky v zmysle ustanovenia § 149 ods. 4 OZ. Naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti právneho úkonu podľa neho je daný, nakoľko rozhodnutím súdu o neplatnosť dohody budú sporné vzťahy a nároky medzi stranami sporu vyporiadané na základe nevyvrátiteľnej zákonnej domnienky v zmysle § 149 ods. 4 OZ. Dňa 23.10.2017 písomným podaním zo dňa 16.10.2017 žalobca rozšíril žalobu o určenie, že žalobca a žalovaná sú podielovými spoluvlastníkmi (každý so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 1-ica vzhľadom k celku) nehnuteľností uvedených v tejto zmene žaloby. Následne písomným podaním zo dňa 06.02.2018 žalobca rozšíril žalobu o tretí petit a to uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu vo výške 64.800 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku titulom vydania bezdôvodného obohatenia tak ako je to uvedené v tomto písomnom podaní.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení listom právneho zástupcu zo dňa 01.03.2018 navrhla, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko vo veci ide bez pochyby o stav, kedy došlo v lehote 3 rokov od zániku BSM k podaniu návrhu na jeho vyporiadanie súdom a v rámci tohto konania, pri následne prerušenom behu lehoty došlo k uzatvoreniu platnej dohody dňa 10.03.2015. Vo vyjadrení žalovaná ďalej uviedla, že žalobca sa dovoľáva judikátu NS ČR sp.zn. 22Cdo 2574/1998, ktorého právny názor už bol prekonaný, keď z rozhodnutia Veľkého senátu Najvyššieho súdu ČR zo dňa 09.03.2011 sp.zn. 31Cdo 1038/2009 vyplýva, že mimosúdnu dohodu o vyporiadaní BSM možno uzatvoriť aj po uplynutí 3 rokov od zániku BSM, ak prebieha súdne konanie o vyporiadanie tohto BSM. Tiež poukazuje na stanovisko občianskoprávneho a obchodného kolégia NS ČR sp.zn. Cpjn 38/98 a rozsudok NS ČR sp.zn. 22Cdo 2679/2004.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej zo dňa 01.03.2018 uviedol, že žalovaná vo vzťahu k platnosti dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 10.03.2015 argumentuje nejednotným spôsobom, nepredvídateľne a vždy spôsobom, ktorý jej pre ten ktorý konkrétny prípad vyhovuje. Ako príklad nejednotnej a nepredvídateľnej argumentácie poukazuje na písomnosti adresované žalovanou obchodným partnerom žalobcu. Podľa žalobcu žalovaná nepovažuje dohodu za platný právny úkon.

5. V nadväznosti na predbežný právny názor súdu právny zástupca žalobcu vzal svoje žaloby obsiahnuté zo dňa 16.10.2017 a 06.02.2018 označené ako zmena žaloby v celom rozsahu späť.

6. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že manželstvo strán sporu trvalo od 30.06.1973 do 14.07.2011, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 17.06.2011 č.k. 4C/67/2011-24. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 8C/99/2014 vyplýva, že dňa 10.07.2014 podala žalovaná ako navrhovateľka voči žalobcovi ako odporcovi návrh na vyporiadanie BSM po rozvođe manželstva, v ktorom uviedla veci patriace do BSM a navrhla spôsob jeho vyporiadania. Listom zo dňa 10.03.2015 žalovaná zobrala svoj návrh späť a konanie žiadala zastaviť vzhľadom na to, že dňa 10.03.2015 uzavreli s odporcom dohodu o mimosúdnom vyporiadaní BSM. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 10.04.2015 č.k. 8C/99/2014-46 súd konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.05.2015. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 5C/144/2014 vyplýva, že dňa 11.07.2014 podal žalobca ako navrhovateľ návrh na vyporiadanie BSM, v ktorom uviedol veci patriace do BSM a navrhol spôsob vyporiadania BSM. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 13.01.2015 č.k. 5C/144/2014-30 bolo konanie zastavené vzhľadom k tomu, že na tunajšom súde už prebiehalo konanie vedené pod sp.zn. 8C/99/2014. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.02.2015. Žalobca a žalovaná uzatvorili dohodu o vyporiadaní BSM dňa 10.03.2015, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat.úz. Topoľčany zapísané na LV č. XXXX, LV č. XXXX, tiež hnuťelné veci uvedené v dohode, akcie obchodnej firmy, cenné papiere, finančné prostriedky tak, ako je to uvedené v predmetnej dohode, predmetom ktorej boli tiež pohľadávky žalobcu ako veriteľa.

7. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 149 ods. 1-5 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Uviedol, že žalobca nesprávne poukazoval na stanovisko NS ČR sp. zn. 22Cdo 2574/98, pretože ustálená rozhodovacia prax súdov bola zmenená prelomovým rozsudkom Veľkého senátu NS ČR zo dňa 09.03.2011 sp.zn. 31Cdo 1038/2009, v ktorom bolo zaujaté stanovisko, že mimosúdnu dohodu o vyporiadaní BSM možno uzatvoriť i po uplynutí 3 rokov od zániku BSM, ak prebieha súdne konanie o vyporiadanie tohto bezpodielového spoluvlastníctva. S uvedeným vysloveným právnym stanoviskom NS ČR je v súlade stanovisko zaujaté NS SR v rozsudku zo dňa 17.10.2007 sp.zn. 8SŽ 10/2007, podľa ktorého ak Správa katastra pred vydaním rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti podľa dohody o vyporiadaní BSM nezisťovala, z akého dôvodu bola dohoda uzavretá po uplynutí 3 ročnej prekluzívnej lehoty stanovenej v ustanovení § 149 ods. 4 OZ, vychádzala z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že dotknuté osoby s poukazom na ustanovenie § 149 ods. 4 OZ v rámci prekluzívnej lehoty si môžu vybrať z dvoch spôsobov vyporiadania BSM. Ak sa využije ktorákoľvek z týchto možností, má to za následok prerušenie behu hmotnoprávnej 3 ročnej lehoty a nenastane zákonná fikcia vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva ex lege. A pokiaľ nenastala zákonná fikcia vyporiadania BSM, nie je možné brániť vlastníčke s nakladaním vlastníctva aj na prípadné uzavretie dohody o jeho vypsoriadaní. Zhodne Ústavný súd SR vo veci č. IVÚS 341/2009 vyslovil názor s poukazom na stabilnú judikatúru všeobecných súdov, podľa ktorej podanie návrhu na vyporiadanie BSM súdnou cestou má za následok prerušenie behu hmotnoprávnej 3 ročnej lehoty a zároveň nenastane zákonná fikcia vyporiadania BSM ex lege, pričom v takomto prípade prekluzívna lehota počas trvania konania neplynie.

8. V danej veci mal súd prvej inštancie za preukázané, že manželstvo strán sporu bolo právoplatne rozvedené dňa 14.07.2011. Dňa 10.07.2014 podala žalovaná ako navrhovateľka voči žalobcovi ako odporcovi návrh na vyporiadanie BSM po rozvode manželstva. Listom zo dňa 10.03.2015 žalovaná zobrala svoj návrh späť a konanie žiadala zastaviť vzhľadom na to, že dňa 10.03.2015 uzavreli s odporcom dohodu o mimosúdnom vyporiadaní BSM. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 10.04.2015 č.k. 8C/99/2014-46 bolo konanie zastavené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.05.2015.

9. Súd prvej inštancie uviedol, že podanie žaloby na vyporiadanie BSM žalovanou dňa 10.07.2014 malo za následok prerušenie behu hmotnoprávnej 3 ročnej lehoty a tak nemohla nastať fikcia vyporiadania BSM ex lege. Preto pokiaľ dňa 10.03.2015 uzavreli strany sporu dohodu o mimosúdnom vyporiadaní BSM, došlo k tomu platne v zmysle uvedených stanovísk, že mimosúdnu dohodu o vyporiadaní zaniknutého BSM možno uzatvoriť i po uplynutí 3 rokov od zániku BSM, ak prebieha súdne konanie o vyporiadaní BSM tak, ako k tomu došlo vo veci vedenej pod sp.zn. 8C/99/2014, ktoré konanie bolo začaté v 3 ročnej lehote, t.j. dňa 10.07.2014, keď k zániku BSM došlo dňom 14.07.2011 a samotná dohoda bola uzavretá dňa 10.03.2015 a po jej uzavretí žalovaná zobrala svoj žalobný návrh späť a konanie bolo zastavené uznesením súd zo dňa 10.04.2015. Preto žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

10. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobca rozšíril žalobu o určenie, že spolu so žalovanou sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností vychádzajúc z toho, že je toho názoru, že dohoda o vyporiadanie BSM je neplatná a je nevyhnutná úprava vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam zahrnutých do masy majetku patriacich pôvodne do BSM strán sporu a ďalej sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 64.800 eur a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia, keď došlo k plneniu na základe dohody, ku ktorej sa domáha vyslovenia jej neplatnosti. Na pojednávaní dňa 27.02.2019 po postupe podľa § 181 ods. 1, 2 CSP žalobca vzal žalobu čiastočne späť čo do jej rozšírenia listami. Žalovaná nesúhlasila s čiastočným späťvzatím žaloby, avšak vzhľadom na výsledok konania vo veci samej týkajúceho sa pôvodnej žaloby určenia neplatnosti predmetnej dohody, dôvody nesúhlasu so s čiastočným späťvzatím žaloby súd prvej inštancie nepovažoval za tak vážne ako to má na mysli ustanovenie § 146 ods. 1 CSP, preto pripustil čiastočné späťvzatie žaloby a konanie čo do rozšírenia žaloby listom právneho zástupcu žalobcu zo dňa 16.10.2017 a zo dňa 06.02.2018 zastavil.

11. O vrátení súdneho poplatku rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 11 ods. 1, 4 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ktorý sa vracia žalobcovi krátený zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 3.888 eur o 1%, t.j. 38,88 eura, čo predstavuje sumu 3.849,12 eura, ktorý bude vrátený prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a. s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica.

12. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Vzhľadom na úspech žalovanej v konaní ako i skutočnosť, že táto nezavinila

čiasťočné späťvzatie žaloby, priznal jej nárok na náhradu trov konania v plnej výške, ktoré trovy pozostávajú z odmeny právneho zástupcu za zastupovanie. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

13. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca voči výrokom I. a IV., žiadal v tejto časti rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie. Uviedol, že považuje odvolaním napádanú časť rozsudku za nesprávnu a založenú na nedostatočne vyhodnotených skutkových tvrdeniach, nakoľko sa súd v dostatočnom rozsahu nezaoberal relevantnými tvrdeniami a dôkazmi ním predloženými a napádaná časť rozsudku vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že v čase po uzavretí Dohody o vyporiadaní BSM žalovaná tvrdila a jasne deklarovala, že Dohodu o vyporiadaní BSM považuje za neplatnú a neúčinnú, čo vyplýva z dôkazov predložených súdu, t. j. písomnosť zo dňa 13.06.2017, označenú ako „Vec: Prevod akcií, nehnuteľností a pohľadávok obchodnej firmy X. oznámenie o neplatnosti, neúčinnosti a ničotnosti právnych úkonov“, adresovanú obchodnej spoločnosti Delta Properties s.r.o., IČO: 057 83 798, Lužickosrbská 119/3, 787 01 Šumperk; písomnosť zo dňa 19.06.2017, označenú ako „Vec: Prevod akcií, nehnuteľností a pohľadávok obchodnej firmy Jeseníky B. a.s., Budovatelská 872/51, 696 01 Rohatec - oznámenie o neplatnosti, neúčinnosti a ničotnosti právnych úkonov“, adresovanú obchodnej spoločnosti H. písomnosť zo dňa 18.07.2017, označenú ako „Vec: Žiadosť spoluvlastníka o spoločný postup pri nakladaní s jeho majetkovým podielom“, adresovanú žalobcovi (vo forme prílohy e-mailu); výzva na osobné rokovanie zo dňa 09.10.2017 zaslaná e-mailovou správou zo dňa 10.10.2017 žalobcovi, zápis z rokovania zo dňa 13.10.2017 (zápis z rokovania nebol síce formálne potvrdený právnym zástupcom žalovanej, nakoľko bol na základe dohody vyhotovený dodatočne, avšak odzrkadľuje obsah predmetného rokovania). Podľa jeho názoru z uvedených písomností a konania žalovanej je zrejmé, že Dohoda o vyporiadaní BSM nebola ani podľa samotnej žalovanej platná a účinná, keďže žalovaná sa opakovane preukázateľne dovoľávala vyporiadania BSM na základe ustanovenia § 149 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Žalovaná v rozhodnom čase považovala Dohodu o vyporiadaní BSM za neúčinnú a neplatnú. Až následne, t. j. v čase po podaní žaloby v predmetnej veci žalovaná pristúpila účelovo k tvrdeniu, že Dohoda o vyporiadaní BSM je platná. K týmto skutočnostiam a predloženým dôkazom súd náležitým spôsobom neprihliadol a ani sa s nimi v odôvodnení rozsudku nevysporiadal. Žalobca ďalej v celom rozsahu nesúhlasil s argumentáciou súdu opierajúcou sa najmä o Rozsudok Veľkého senátu NS ČR zo dňa 09.03.2011 sp. zn. 31 Cdo 1038/2009, ktorá má odôvodňovať platnosť Dohody o vyporiadaní BSM. Podľa jeho názoru z ust. § 149 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. OZ je zrejmé, že zákonodarca vymedzil pre dotknuté osoby len dve možnosti vyporiadania BSM, tak aby nenastala zákonná fikcia vyporiadania BSM, a to: 1./ vyporiadanie BSM dohodou do 3 rokov od zániku BSM manželstva, pričom uvedená možnosť výslovne nepripúšťa žiadnu výnimku predĺženia tejto prekluzívnej lehoty sui generis, t. j. ani z dôvodu uzavretia mimosúdnej dohody v rámci prebiehajúceho konania na súde iniciovaného na základe včas podaného návrhu na vyporiadanie BSM, 2./ vyporiadanie BSM rozhodnutím súdu, ak bol návrh na vyporiadanie BSM podaný do troch rokov od jeho zániku (vyporiadanie BSM je možné len na základe rozhodnutia súdu). Z toho možno vyvodiť záver, že v predmetnom prípade k vyporiadaniu BSM prostredníctvom prvej možnosti vyporiadania BSM nedošlo, pretože Dohoda o vyporiadaní BSM (mimosúdna) bola uzatvorená až po uplynutí troch rokov od zániku BSM strán sporu, a taktiež prostredníctvom druhej možnosti vyporiadania BSM nedošlo, pretože súd v konaní vedenom pod č. k. 8C/99/2014 uznesením zo dňa 13.04.2015, právoplatným dňa 04.05.2015, predmetné konanie len zastavil, t. j. nerozhodol v merite veci. Keďže podľa jeho názoru nedošlo k vyporiadaniu BSM žiadnou zo zákonom predpokladaných možností, platí v celom rozsahu zákonná fikcia vyporiadania BSM strán sporu v zmysle ust. § 149 ods. 4 OZ. Opätovne poukázal na judikatúru rozhodnutie NS ČR sp. zn. 2574/1998 a názor právnej vedy (veľký komentár OZ, E.), v zmysle ktorých ak bol do troch rokov od zániku BSM podaný návrh na jeho vyporiadanie rozhodnutím súdu, ale konanie pred súdom bolo ukončené inak než rozhodnutím vo veci samej (napr. zastavením konania pre späťvzatie návrhu), dôsledky uvedené v ustanovení § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka nastanú rovnako, ako keby návrh nebol vôbec podaný. Súdna prax zastáva tiež názor, že za trvania konania o vyporiadaní BSM začatého včas v trojročnej prekluzívnej lehote nemožno po uplynutí tejto lehoty platne uzavrieť (mimosúdnu) dohodu o vyporiadaní BSM. Žalobca ďalej uviedol, že žalobu podal v záujme nastolenia právnej istoty, najmä v dôsledku nejednotného správania a konania žalovanej v čase po uzatvorení Dohody o vyporiadaní BSM. Ohľadne napadnutého výroku IV. uviedol, že odvolanie voči nemu podal ako voči výroku súvisiacemu s výrokom I. rozsudku.

14. K odvolaniu žalobca sa písomne vyjadrila žalovaná, navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že žalobca vôbec nezohľadňuje dôvody, ktorými došlo k vysvetleniu tohto stavu pričom tieto vyplývajú priamo z textu uvádzaných listín. Navyiac, pokiaľ by ona trvala na neplatnosti predmetnej dohody mala takto ona dôvod na domáhanie sa jej neplatnosti. Žaloba však postráda možnosť použiteľnosti, najmä s ohľadom na záväzný výklad ustanovenia § 149 ods. 4 O.z. uvádzaný v uznesení Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 341/2009 z 1.10.2009, že z doslovného výkladu ustanovenia § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka v prekluzívnej trojročnej lehote možno vyporiadať zaniknuté BSM buď dohodou alebo podaním návrhu na vyporiadanie súdnou cestou. Dotknuté osoby majú možnosť v tejto prekluzívnej lehote si vybrať z týchto dvoch spôsobov vyporiadania BSM. Ktorákoľvek z týchto možností má za následok prerušenie behu hmotnoprávnej trojročnej lehoty a nenastane zákonná fikcia vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva ex lege.

15. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach výrokov I. a IV. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, správne vec posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a nebude ich opakovať.

19. Odvolací súd dodáva, že dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie. Prvoinštančný súd totiž vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery, vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, vyvodil správne skutkové zistenia, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, príslušné ustanovenia podstatné pre právne posúdenie veci interpretoval a aplikoval právne súladným spôsobom, jeho úvahy sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Súd prvej inštancie primerane rozumným a okolnostiam danej veci postačujúcim spôsobom reflektoval i na odvolateľom vznášané tvrdenia, na danú vec aplikoval i relevantné hmotnoprávne ustanovenia a svoje rozhodnutie presvedčivo a náležite odôvodnil, zodpovedajúc už i na všetky právne a skutkovo významné otázky predkladané žalobcom v jeho odvolaní.

20. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, skutkové či právne, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vyporiadal, pokiaľ boli pre danú vec relevantné. Odvolací súd považuje za správne i argumenty žalovanej uvedené vo vyjadrení k odvolaniu.

21. Odvolací súd k dôvodom súdu prvej inštancie dodáva, že subjektívne presvedčenie žalobcu, že žalovaná mala považovať dohodu o vyporiadanie BSM za neplatnú je pre posúdenie danej veci irelevantné. Súd posudzuje právny úkon - dohodu o vyporiadání BSM výlučne v zmysle zákona a nie podľa predstáv, názorov či konania účastníkov dohody.

22. Dohoda o vyporiadání BSM uzavretá mimo súdneho konania i dohoda o vyporiadání BSM uzavretá v rámci konania o vyporiadanie BSM zmierom schváleným súdom majú rovnaké právne účinky. V priebehu súdneho konania o vyporiadanie BSM majú možnosť sporové strany kedykoľvek uzavrieť dohodu o vyporiadání BSM, pretože zákon (Občiansky zákonník) dáva možnosť v prvom rade riešiť právne vzťahy

tykajúce sa BSM dohodou a až v prípade, ak sa rozvedení manželia nevedia dohodnúť, rozhodne na návrh niektorého z nich súd.

23. Okamihom podania návrhu na vyporiadanie BSM na súd sa prerušuje plynutie trojročnej lehoty stanovenej v § 149 ods. 4 OZ a následne kedykoľvek v priebehu konania môžu sporové strany kedykoľvek uzavrieť dohodu o vyporiadaní BSM. A to i po uplynutí lehoty 3 rokov od zániku BSM, pretože počas konania o vyporiadanie BSM lehota v zmysle § 149 ods. 4 OZ je prerušená a počas prebiehajúceho konania nedôjde k jej skončeniu. V danej veci dohoda o vyporiadaní BSM bola uzavretá v určitom okamihu v priebehu konania a z hľadiska jej účinnosti je irelevantné, či došlo aj k uzavretiu súdneho zmiernu ohľadne dohody a jeho schváleniu súdom. Zastavenie konania v dôsledku späťvzatia návrhu na vyporiadanie BSM bolo len dôsledkom uzavretia dohody o vyporiadaní BSM a nemožno dospieť k záveru, že zákonnú ochranu požíva iba dohoda o vyporiadaní BSM, ktorá bola schválená súdom zmiernom. Názor žalobcu v tomto smere je nesprávny, pretože ak by po uplynutí 3 rokov od zániku BSM rozvedení manželia už nemohli uzavrieť dohodu o vyporiadaní BSM napriek tomu, že stále prebieha konanie o vyporiadanie BSM, bolo by im zabránené využiť ich zákonné právo usporiadať svoje vzťahy, o ktorých sa vedie súdne konanie, prioritne dohodou. Súd prvej inštancie správne vychádzal z rozhodnutia Veľkého senátu NS ČR zo dňa 09.03.2011 sp.zn. 31Cdo 1038/2009.

24. Vzhľadom k dôvodom uvedeným súdom prvej inštancie i k odvolacím súdom uvedeným skutočnostiam, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v napadnutých výrokoch potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1, § 255, § 262 ods. 1 CSP. V tomto štádiu konania bola úspešná žalovaná, preto odvolací súd vyslovil, že sa jej nárok na náhradu týchto trov priznáva v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).